

teix < METIPSE, *Micalet* < *Miquelet*.

En conclusió: resten defensables les tres etimologies, però la (1) mereix gran escepticisme pel caràcter massa hipotètic de la vida de AESCULUS; la (2) és difícil morfològicament; la (3), inobjetable en tots sentits, i amb l'avantatge enorme, en recerca etimològica, d'un ètomon existent en la mateixa forma i sentit que el NL.

¹ Deu ser *Gàni(t)x*, petit veïnat de Llagostera. — ² Jo tenia llavors vint-i-set anys. M'hi havien induït ¹⁰ dues conjectures, encara més juvenils, d'etimologia toponímica, descartades aviat com òbviamment impossibles: *Montesclado* de l'Alt Pallars, i el NL menor aranès *Sesclada* de Canejan, no poden venir (ja ho mostra la *á*) d'AESCULETUM: aquell ve de *Monte-* ¹⁵ *usclado* 'socarrat', i aquest de CIRCULATA.

S'Esclop, V. vol. I, 127-128 *L'Escluca*, V. *Espioca Escoba*, V. *Escobet Escobar*, V. *Escobet*

ESCOBET

Apleguem aquí tot un seguit de topònims que tenen com a base el ll. SCOPA 'bàlec', 'escombra': *Esco-* ²⁵ *bet*, *Escobedo*, *Escobedieso*, *Escobal*, *Escopetas*, *Escobar*, *Escopalls*. És clar que la relació que donem no pretén ser exhaustiva. Un estudi minuciós del domini català ens forniria molts més exemples de derivats d'*escoba*.

Escobet és un topònim molt freqüent a la zona pirinenca. És el nom d'una partida de bosc a Cabdella (pron. *eskubét*, Terrado 1992), cap a la banda de Fil·là, ja per sobre d'Espui. A Betesa (Alta Ribagorça) retrobem *L'Escobet* (pron. *leskobét*), gran prat situat ³⁵ entre Pallerol, Els Molins i Plana-samals. No lluny d'allà, a Sant Orenç, hi ha un altre *Escobet*. Passant a la vall del Segre, trobem *L'Escobet del Novençà* (Guils del Cantó, Urgellet) (Coromines, xxxviii, 5.6). Més a ponent, el topònim reapareix en *La Casa Nova* ⁴⁰ *de l'Escobet*, te. Montclar (Berguedà) (Coromines, 1929, exc. 178). No hi ha dubte que en l'origen de tots ells es troba un derivat amb sufix collectiu -ETUM: 'lloc on abunda el bàlec'.

Amb una fonètica més conservadora es presenta ⁴⁵ *Escobedo*, al terme d'Estaon (Vall d'Àneu, Alt Pallars), prop de les Nou Fonts, en la Serra de Nyis; pron. *eskobédō* (Coromines 1934, XXI, p. 48; cf. E.T.C. I, 149); manté encara la vocal final. *Escobedieso* (pron. *eskubidjézo*, Terrado 1982), nom d'un turó en el terme de Senet (Alta Ribagorça), suposa un SCOP-ET-ELLU, ⁵⁰ diminutiu de SCOP-ETU.

Escopetas, partida de muntanya a Denui (pron. *eskopétas*), cap a la solana que mira a Castanesa, ha de ser un plural toponímic d'**Escopet*: les *Escopetas* són ⁵⁵ les terres o les feixes situades a l'*Escopet*. En aquesta zona les consonants -P-, -T- es mantenen sense sonoritzar.

Molts altres derivats d'*escoba*, ja fora de Ribagorça. Hi tenim *L'Escobal*, nom que es repeteix a Castellàs, ⁶⁰

Guils del Cantó (Alt Urgell, xxxviii, 14.24 i 2.13) i a Baiasca, a l'Alt Pallars (Coromines xxxvii, 52.6); pron. *laskobál*. Amb un altre sufix tenim la *Font de l'Escobar*, a Espot (Alt Pallars) (Coromines xxxvii, 83.19). A Tibi hi ha un altre exemple: *L'Escobar*, pron. *laskobár* (Coromines xxxv, 187.8). A la zona central de València trobem *L'Escopar* (te. Olocau) i *Els Escopalls* (te. Alfarb), tots dos inclosos en la llista de noms mossàrabs, per tant amb conservació de la -P- (E.T.C. I, 253). X. T.

ESCONDELLA

Partida del terme de Llombai (xxx, 161.6).

ETIM. Sembla un derivat mossàrab del ll. ABSCONDERE, cat. *escondir*, amb el sentit d'"amagatalls" (cf. cast. *escondrijo*, dial. -*dijo*). J. F. C.

Escopalls, V. *Escobet Escorca*, V. vol. I, 128-130 *Escorces*, *Riu d' ~*, V. *Corces*

²⁰

L'Escorcoiada, nom d'una platja de Tossa (veg. art. Tossa), sembla derivat de *corculla* mena de *conquilla* (cf. DECAt, s. v. *caragol* i *conca*).

ESCORNALBOU

El monestir d'*Escornalbou* és una antiga canònica agustiniana (*Sant Miquel d'Escornalbou*), situada al ³⁰ municipi de Riudecanyes, al límit amb els de Vilanova d'Escornalbou i l'Argentera (Baix Cp. Tarr.).

PRON. MOD.: *askòrnalbóu* oït allí mateix per JCor.

DOC. ANT. *Cornabous* a. 1158 (J.M. Font Rius, *Cartas de poblaci6n y franquicia de Cataluña*, § 110); *Scornalbou* a. 1163 (BABL II, 261); *Schornabous* a. 1170 (Font Rius, § 138); *Cornu Bovis* a. 1172 (CoDo-ACA VII, 49); *Cornalbou* a. 1173 (Font Rius, § 146); *Scornalbou* a. 1178 (Font Rius, § 157, p. 743); *Descornalbou* a. 1359 (CoDoACA XII, 37); *Scornalbou* a. 1362 (*Llibre de privilegis d'Ulldecona*, p. 145). Cf. encara Font Rius, § 201, a. 1195.

PARÒNIMS. *Na Cornabou*, estancieta del terme d'Es Migjorn Gran (Menorca) (XLIV, 24.66; Mapa Mascaró 6G10).

Escornacabra, partida del terme d'Isavarre (Pallars Sobirà) (xxxvii, 95.7).

Escorxabous, partida antiga del terme de Tortosa a. 1340 (BABL XI, 393) (sembla error de lectura per *Escornabous*).

ETIM. Compost de *escorna el bou*, en el sentit de 'indret tan rost on els bous (o les cabres, o les vaques) que hi pasturen, cauen i es trenquen les banyes': del verb *escornar*, derivat de *corn* 'banya' (cf. DECAt II, 936a52; 938b33-44). J. F. C.

ESCORPIANDA

Paratge documentat antigament prop de l'Esplugu de Francolí (Conca de Barberà) l'any 1151: «*in valle que dicitur Scurpianda in termino de Esplugu*» (Mi-